

[Finansministeren.]

var inde på det også ved førstebehandlingen og tidligere, og det blev gentaget her i dag med henvisning til den stærke smed, altså dette synspunkt med pressionen: når de store kommer, og når smeden kommer med forhammeren, så danser denne regering. Jeg har sagt noget om det tidligere. Det, hr. Jens Peter Jensen sagde herom i dag, viser netop, at det var mig, der havde ret. Den stærke smed havde altså ikke været der forrige gang, da man brugte det argument. Det er da helt naturligt, synes jeg, at en så stor organisation som Centralorganisationen af Metalarbejdere kommer til såvel finansministeren som udvalget, hvis de har et eller andet, som de ønsker at rette; det må de da have ret til. Lige så vel som alle andre fagforbund og lige så vel som Industrirådet kan komme til udvalget og til finansministeren, kan Centralorganisationen af Metalarbejdere komme til finansministeren, uden at man siger: ja men det er jo pression. Jeg tror, jeg kan sige, at alle de henvendelser, der er kommet, har fået en rolig og saglig behandling i finansministeriet, i tolddepartementet — og jeg tror også, de har fået det i udvalget.

Argumentet med de store og små virksomheder er simpelt hen vrøvl. Det er jo ikke virksomhedernes størrelse, vi har sat ind i loven. Vi har jo sat visse varegrupper ind i loven. Det er visse varer, der bliver undtaget, og jeg kan ikke rigtig se, at der er forskel efter virksomhedsstørrelse på, om man bruger den ene eller den anden vare. Det kunne jeg godt tænke mig at få nærmere dokumenteret. Det, der er sagt, har simpelt hen ikke noget med virkeligheden at gøre.

Lad mig slutte med at sige dette: vi har anlagt rent saglige synspunkter, vi er klar over, at der stadig væk kan være problemer for visse virksomheder, men vi mener, at vi i det store hele og med det formål, loven har, er gået så langt, som der er muligheder for at gå i denne sag. Vi har taget de hensyn, der kan tages og skal tages, og jeg kan ikke herfra i dag give udtryk for, at der er muligheder for yderligere udvidelser.

Statsministeren (J. O. Krug): Jeg kan ganske henvise til finansministerens bemærkninger og ville ikke have taget ordet

her, hvis ikke hr. Jens Peter Jensen havde rettet et direkte spørgsmål til mig. Det er rigtigt, at jeg på grund af besøg i udlandet og modtagelse af besøgende her har været væk nogle mødedage, og derefter lytter man jo altid med ganske særlig interesse til, hvor debatten nu befinder sig. Jeg synes nok, man må give finansministeren ret i, at VKRs ordførere er noget negative, når man tager i betragtning deres egne resultater fra nys forløbne 3½ år, og når man tager i betragtning, at VKR-oppositionen mig bekendt ikke har stillet ét eneste alternativforslag til denne særtold. Man ved, det var nødvendigt at gøre noget, som finansministeren sagde det. Man stod med et valuta-regnskab og gældsposter til udlandet, der gjorde det absolut nødvendigt for den nytilkomne regering at gøre noget. Over for det har VKR kun forholdt sig negativt og kritisk. Man har ikke haft noget andet at sætte i stedet. Hvis denne foranstaltning nu viser sig at have en gavnlig virkning på betalingsbalance og valutastilling, så vil jeg også gå ud fra, at de borgerlige oppositionspartiets kritik vil afdæmpes i tilsvarende grad.

Hr. Jens Peter Jensen spørger, hvad vi vil sætte i stedet, når denne lovgivning automatisk afvikles i henhold til dens egne bestemmelser, altså når den midlertidige afgift afvikles. For det første regner vi med en betydelig forbedring i vores status i den periode, hvor loven har sin fulde virkning, og det håber jeg kommende ugers eller måneders valutatal vil give os baggrund for. For det andet har vi jo, mens loven giver os pusterum, som handelsministeren har udtrykt det, gennemført et helt sæt af positive erhvervspolitiske foranstaltninger, dels i handelsministerens regie, dels i finansministerens, og vi regner med, at der herved sættes ting i gang, som vil bidrage til at løse vore betalingsbalanceproblemer. Endelig håber vi jo på, at Danmark bliver medlem af fællesmarkedet sammen med de andre ansøgerlande, og at dette omtrent samtidig med udløbsdatoen for den midlertidige importafgift også vil give et væsentligt bidrag til at rette vores betalingsbalance op.

Orla Møller: Den konservative ordfører, hr. Hans Kjær, var så beruset af tilliden til sin egen fornuft, at han svingede sig op til at kalde dette en moderne molbohistorie.